

Izrek

Člen 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člen 2(1), člen 2(2)(a) in člen 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki delodajalcu omogoča, da z delavcem, mlajšim od 25 let, ne glede na naravo storitev, ki jih je treba opraviti, sklene pogodbo o občasnem delu in mu to pogodbo odpove, ko dopolni 25 let, saj se s to določbo uresničuje legitimen cilj politike zaposlovanja in trga dela, načini, določeni za uresničevanje tega cilja, pa so primerni in nujni.

(¹) UL C 200, 6.6.2016.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 20. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Marco Tronchetti Provera SpA in drugi/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Zadeva C-206/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Pravo družb — Direktiva 2004/25/ES — Ponudbe za prevzem — Člen 5(4), drugi pododstavek — Možnost spremembe cene ponudbe v jasno določenih okoliščinah in v skladu z jasno določenimi merili — Nacionalna ureditev, ki določa možnost nadzornega organa, da zviša ceno ponudbe za prevzem, če je prišlo do nezakonitega dogovora med ponudnikom ali osebami, ki z njim delujejo usklajeno, in enim ali več prodajalci)

(2017/C 300/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Nasprotna stranka: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

ob udeležbi Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Izrek

Člen 5(4), drugi pododstavek, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/25/ES z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki nacionalni nadzorni organ pooblašča, da zviša ceno ponudbe za prevzem, če pride do „nezakonitega dogovarjanja“, ne da bi bila podrobneje navedena posamezna ravnanja, ki jih označuje ta pojem, če je mogoče iz te ureditve dovolj jasno, natančno in predvidljivo razbrati razlago navedenega pojma z metodami razlage, ki jih priznava nacionalno pravo.

(¹) UL C 251, 11.7.2016.